

En nomade, som tilbragte sine dage med at vandre rundt i bjergene, blev hele tiden plaget af det ujævne og tornede terræn, fordi han ingen sko havde. Under sine rejser begyndte han at indsamle huder fra døde dyr, og brede dem ud langs stierne i bjergene, så de dækkede sten og torne. Problemet var, at han selv med de største anstrengelser kun kunne dække nogle hundrede kvadratmeter. Til sidst faldt det ham ind, at hvis han blot brugte nogle få huder, kunne han lave sig et par sko og gå tusinder af mil, uden at det gjorde ondt. Hvis han blot dækkede sine fødder med læder, dækkede han hele jorden med læder.

*Tibetansk Folkeeventyr*